چه بسا رسول الله صلی الله علیه وسلم دوست داشت عملی را انجام دهد، ولی از ترس اینکه مردم نیز به آن عمل کنند و بر آنان فرض شود، آن را ترک می کرد. به همین دلیل نماز چاشت را نمی خواند؛ ولی من همواره آن را می خوانم.

از عایشه رضی الله عنها روایت است که می گوید: چه بسا رسول الله صلی الله علیه وسلم دوست داشت عملی را انجام دهد، ولی از ترس اینکه مردم نیز به آن عمل کنند و بر آنان فرض شود، آن را ترک می کرد. به همین دلیل نماز چاشت را نمی خواند (بدان مواظبت نمی کرد). ولی من همواره آن را می خوانم.
[صحیح است] [متفق علیه]

عایشه رضی الله عنها یادآور می شود که رسول الله صلی الله علیه وسلم گاهی عملی را که دوست داشت انجام دهد، ترک می کرد تا مبادا مردم به آن عمل کنند و بر آنها فرض شود؛ و به این ترتیب دچار مشقت شده یا از انجام آن ناتوان بمانند. در ادامه به این مساله اشاره می کند که رسول الله صلی الله علیه وسلم نماز چاشت را نمی خواند؛ علما این نفی را بر عدم مواظبت حمل کرده اند. یعنی رسول الله صلی الله علیه وسلم در برخی اوقات این نماز را به دلیل فضل آن می خواند و گاهی آن را ترک می کرد؛ چون ترس آن داشت که بر امتش فرض شود. چنانکه عایشه رضی الله عنها همین مساله را در ابتدای حدیث ذکر می کند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/11282